

บทที่ 4

ผลการวิจัย

การวิจัยเรื่องนี้มีวัตถุประสงค์ที่จะศึกษาสภาพและสาเหตุของการเกิดอาชญากรรม และแนวทางการส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรม ในการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อหาคำตอบวัตถุประสงค์ของการวิจัยนี้ ผู้วิจัยจึงได้กำหนดประเด็นในการนำเสนอตามลำดับดังต่อไปนี้

1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ซึ่งประกอบด้วยข้อมูลเกี่ยวกับ เพศ อายุ การศึกษา สถานภาพการสมรส อาชีพ และรายได้

2. ผลการศึกษาสภาพของการเกิดอาชญากรรมก่อนและหลังกิจกรรมแทรกแซง ประกอบด้วย

2.1 ประเภทของอาชญากรรมที่เกิดขึ้น

2.2 วัย อาชีพ และที่อยู่ของผู้ก่ออาชญากรรม

2.3 จำนวนผู้ก่ออาชญากรรมและผู้ได้รับผลกระทบ

2.4 ช่วงเวลาที่เกิดอาชญากรรม

3. ผลการศึกษสาเหตุของการเกิดอาชญากรรม ก่อนและหลังกิจกรรมแทรกแซง ประกอบด้วย

3.1 สาเหตุที่ทำให้คนก่ออาชญากรรม

3.2 สภาพของชุมชนที่ทำให้เกิดอาชญากรรม

3.3 ความเข้าใจของประชาชนต่อการป้องกันอาชญากรรม

3.4 การปฏิบัติของประชาชนที่ทำให้เกิดอาชญากรรม

3.5 ทศนคติของประชาชนที่มีต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ

3.6 สาเหตุที่ประชาชนไม่ให้ความร่วมมือกับเจ้าหน้าที่ตำรวจ ในการป้องกันอาชญากรรม

4. ผลการศึกษابทบาทของประชาชนในการป้องกันอาชญากรรม

5. ผลการวิเคราะห์กระบวนการแก้ปัญหาเชิงระบบ (System Model)

1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผู้ตอบแบบสอบถามก่อนและหลังกิจกรรมแทรกแซงเป็นบุคคลคนละกลุ่ม แต่มีจำนวนเท่ากัน คือ 323 คน ผลการวิเคราะห์ พบว่า ทั้งก่อนและหลังกิจกรรมแทรกแซง เป็นชายมากกว่าหญิง คือ ก่อนกิจกรรมแทรกแซงร้อยละ 61.3 และหลังกิจกรรมแทรกแซงร้อยละ 66.6 ซึ่งภายหลังกิจกรรมแทรกแซงมีผู้ตอบเป็นชายเพิ่มขึ้น ส่วนหญิงลดลงบ้างเล็กน้อย อายุส่วนใหญ่อยู่ในช่วง 30-39 ปี และ 40-49 ปี ทั้งก่อนและหลังกิจกรรมแทรกแซง อายุเฉลี่ยของผู้ตอบก่อนกิจกรรมแทรกแซงมากกว่าอายุเฉลี่ยของผู้ตอบหลังกิจกรรมแทรกแซงเล็กน้อย คือ 40.9 ต่อ 40.2 ในด้านระดับการศึกษา ผู้ตอบก่อนกิจกรรมแทรกแซงส่วนใหญ่จบประถมศึกษา จำนวน 168 คน คิดเป็นร้อยละ 52.0 รองลงมาจบชั้นมัธยมศึกษา จำนวน 89 คน คิดเป็นร้อยละ 27.6 ส่วนผู้ตอบหลังกิจกรรมแทรกแซงส่วนใหญ่จบประถมศึกษาเช่นเดียวกัน จำนวน 161 คน คิดเป็นร้อยละ 31.3 ในด้านสถานภาพสมรส ทั้งผู้ตอบก่อนและหลังกิจกรรมแทรกแซงเป็นผู้สมรสแล้ว มีจำนวนใกล้เคียงกัน คือ ร้อยละ 93.5 และ 95.4 ตามลำดับ

สำหรับอาชีพของผู้ตอบแบบสอบถามทั้งก่อนและหลังกิจกรรมแทรกแซง ส่วนใหญ่เป็นอาชีพเกษตรกร มีจำนวนต่างกันเล็กน้อย คือ ก่อนกิจกรรมแทรกแซงมีจำนวน 157 คน คิดเป็นร้อยละ 48.6 หลังกิจกรรมแทรกแซง มี 183 คน คิดเป็นร้อยละ 56.7 รองลงมาเป็นอาชีพรับจ้างก่อนกิจกรรมแทรกแซงมี 76 คน คิดเป็นร้อยละ 23.5 หลังกิจกรรมแทรกแซงมี 62 คน คิดเป็นร้อยละ 19.2

ส่วนรายได้ต่อเดือนของผู้ตอบแบบสอบถามทั้งก่อนและหลังกิจกรรมแทรกแซง ส่วนใหญ่เกินร้อยละ 50 จะอยู่ระหว่าง 1,500 - 3,000 บาทต่อเดือน โดยผู้ตอบก่อนกิจกรรมแทรกแซง มีจำนวนมากกว่าเล็กน้อย คือ ร้อยละ 57.3 ต่อ 54.2

ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างกันของกลุ่มผู้ตอบทั้งสอง ก่อนและหลังกิจกรรมแทรกแซงไม่ว่าจะเป็น เพศ อายุ การศึกษา สถานภาพสมรส อาชีพ และรายได้ จะมีความคล้ายคลึงกัน และเมื่อทดสอบด้วยค่า Chi-Squares แล้วพบว่าไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ดังรายละเอียดตามตารางที่ 3

ตารางที่ 3 แสดงลักษณะข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ลักษณะข้อมูลทั่วไป	ก่อนกิจกรรม		หลังกิจกรรม		χ^2	P-Value
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ		
เพศ						
ชาย	198	61.3	215	66.6	1.94	0.16
หญิง	125	38.7	108	33.4		
อายุ (ปี)					t-test	
ต่ำกว่า 20	1	0.3	.0		0.92	0.35
20-29	47	14.5	41	12.6		
30-39	118	36.5	117	36.2		
40-49	119	36.8	109	33.7		
50-59	37	11.4	38	11.7		
60 ขึ้นไป	19	5.8	18	5.5		
อายุเฉลี่ย	40.9		40.2			
ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	10.4					
ระดับการศึกษา						
ประถมศึกษา	168	52.0	161	49.8	3.28	0.35
มัธยมศึกษา	89	27.6	101	31.3		
อนุปริญญา	26	8.0	32	9.9		
ปริญญาตรีขึ้นไป	40	12.4	29	8.9		
สถานภาพการสมรส						
โสด	14	4.3	11	3.4	1.25	0.74
สมรส	302	93.5	308	95.4		

ตารางที่ 3 แสดงลักษณะข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม (ต่อ)

ลักษณะข้อมูลทั่วไป	ก่อนกิจกรรม		หลังกิจกรรม		χ^2	P-Value
	แทรกแซง		แทรกแซง			
	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ		
หย่า	2	0.6	1	0.3		
หม้าย	5	1.5	3	0.9		
อาชีพ						
เกษตรกรรวม	157	48.6	183	56.7	8.37	0.08
รับจ้าง	76	23.5	62	19.2		
ค้าขาย	29	9.0	22	6.8		
รับราชการ	57	17.6	56	17.3		
ธุรกิจส่วนตัว	4	1.2	0	0		
รายได้ต่อเดือน (บาท)						
ต่ำกว่า 3,000	185	57.3	175	54.2	2.34	0.50
3,001 - 6,000	68	21.9	64	19.8		
6,001 - 9,000	32	9.9	44	13.6		
มากกว่า 9,000	38	11.8	40	12.4		

2. ผลการศึกษาสภาพของการเกิดอาชญากรรมเปรียบเทียบก่อนและหลังกิจกรรมแทรกแซง

2.1 ประเภทของอาชญากรรมที่เกิดขึ้น

อาชญากรรมที่เกิดขึ้นในเขตตำบลบ้านโคก อำเภอโคกโพธิ์ไชย ในช่วงก่อนกิจกรรมแทรกแซง 3 เดือน มี 5 ประเภท รวม 34 คดี คดีอาญาที่เกิดขึ้นมากที่สุดเรียงจากมากไปหาน้อย คือ คดียาเสพติด มี 15 คดี รองลงมาคือ คดีลักทรัพย์ 9 คดี และคดีการพนัน 8 คดี แต่พอหลังจากใส่กิจกรรมแทรกแซงแล้ว 3 เดือน พบว่า คดีทั้ง

3 ประเภทข้างต้นได้ลดจำนวนลงเป็น จำนวน 4,3 และ 4 คดี ตามลำดับ รวมจำนวนคดีที่เกิดขึ้น 13 คดี

เมื่อเปรียบเทียบก่อนและหลังกิจกรรมแทรกแซงแล้วจะพบว่า อาชญากรรมเกือบทุกประเภทได้ลดลงจำนวนลงจากเดิม เว้นแต่ความผิดทางเพศเท่านั้นที่ยังคงเกิดขึ้นและมีจำนวนเท่ากันกับเมื่อก่อนได้กิจกรรมแทรกแซง คือ มีจำนวน 1 คดีเท่าเดิม และประเภทคดีอื่น ๆ เช่น คดีตาม พ.ร.บ. ที่มีโทษทางอาญาอื่น ๆ ได้แก่ คดีป่าไม้ คดีตาม พ.ร.บ. จัดหางานและคุ้มครองคนหางาน เป็นต้น ที่เกิดขึ้นเพิ่มจากเดิมไม่จำเป็นต้องได้รับความร่วมมือจากประชาชนมากนัก การจัดกิจกรรมแทรกแซงจึงไม่มีผลต่อคดีประเภทดังกล่าวนี้ ดังแสดงในตารางที่ 4

ตารางที่ 4 แสดงความถี่ของอาชญากรรมที่เกิดขึ้นในตำบลบ้านโคกเปรียบเทียบก่อนและหลังกิจกรรมแทรกแซง จำแนกตามประเภท

ประเภทอาชญากรรม	ก่อนกิจกรรมแทรกแซง ช่วงเวลา ม.ค. - มี.ค. 41	หลังกิจกรรมแทรกแซง ช่วงเวลา เม.ย. - มิ.ย. 41
1. ทำร้ายร่างกาย	1	0
2. ลักทรัพย์	9	3
3. วิ่งราวทรัพย์	0	1
4. การพนัน	8	4
5. ยาเสพติด	15	4
6. ความผิดทางเพศ	1	1
7. คดีอื่น ๆ (เช่น คดีป่าไม้ คดีตาม พ.ร.บ. จัดหางาน และคุ้มครองแรงงาน)	0	3
รวม	34	16

2.2 วิัย อาชีพ และที่อยู่ของผู้ก่ออาชญากรรม

ผลการศึกษาพบว่า ในด้านวัยของผู้ก่ออาชญากรรมในช่วงก่อนกิจกรรมแทรกแซงส่วนมากเป็นวัยรุ่น โดยผู้ตอบมีความเห็นถึงร้อยละ 88.2 ภายหลังกิจกรรมแทรกแซงแล้วพบว่า ผู้ก่ออาชญากรรมส่วนใหญ่เป็นวัยครองเรือน โดยมีผู้ตอบมีความเห็นถึง

ร้อยละ 77.1 อาจกล่าวได้ว่า ผู้ก่ออาชญากรรมที่เป็นวัยรุ่นลดลง แต่วัยรุ่นเองมีแนวโน้มสูงขึ้น

ในด้านอาชีพ พบว่า อาชีพของผู้กระทำผิดหรือก่อให้เกิดอาชญากรรมก่อนกิจกรรมแทรกแซงส่วนมากเป็นอาชีพเกษตรกรรม โดยผู้ตอบแบบสอบถามมีความเห็นร้อยละ 41.2 ภายหลังกิจกรรมแทรกแซงเพิ่มมากขึ้นเป็นร้อยละ 67.2

สำหรับที่อยู่ของผู้ก่ออาชญากรรมนั้น ทั้งก่อนและหลังแทรกแซงจะเป็นผู้อยู่ในหมู่บ้านนั้นเองเป็นส่วนใหญ่ถึงร้อยละ 57.6 และ 82.4 ตามลำดับ ดังรายละเอียดในตารางที่ 5

ตารางที่ 5 แสดงจำนวนและค่าร้อยละความเห็นของผู้ตอบต่อวัย อาชีพ และที่อยู่ของผู้ก่ออาชญากรรม เปรียบเทียบก่อนและหลังกิจกรรมแทรกแซง

วัย อาชีพ และที่อยู่ของผู้ก่ออาชญากรรม	ก่อนกิจกรรม		หลังกิจกรรม	
	แทรกแซง		แทรกแซง	
	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
วัยของผู้กระทำผิดหรือก่อให้เกิดอาชญากรรม				
วัยเด็ก	3	0.9	0	0.0
วัยรุ่น	285	88.2	73	22.6
วัยครองเรือน	29	9.0	249	77.1
วัยสูงอายุ	2	0.6	0	0.0
ทุกวัย	4	1.2	1	0.3
อาชีพของผู้กระทำผิดหรือก่อให้เกิดอาชญากรรม				
เกษตรกรรม	133	41.2	217	67.2
ค้าขาย	8	2.5	0	0.0

ตารางที่ 5 แสดงจำนวนและค่าร้อยละความเห็นของผู้ตอบด้วย อาชีพ และที่อยู่ของผู้ก่ออาชญากรรม เปรียบเทียบก่อนและหลังกิจกรรมแทรกแซง (ต่อ)

วัย อาชีพ และที่อยู่ของผู้ก่ออาชญากรรม	ก่อนกิจกรรม แทรกแซง		หลังกิจกรรม แทรกแซง	
	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
รับจ้าง	126	39.0	49	15.2
ข้าราชการ	8	2.5	0	0.0
คนว่างงาน	35	10.8	18	5.6
นักเรียน	4	1.2	1	0.3
ทุกอาชีพ	9	2.8	38	11.8
ที่อยู่ของผู้กระทำความผิด				
ในหมู่บ้าน	186	57.6	266	82.4
หมู่บ้านอื่น	137	42.4	57	17.6

2.3 จำนวนผู้ก่ออาชญากรรมและผู้ได้รับผลกระทบ

ผลการศึกษาพบว่า ในด้านของผู้ก่ออาชญากรรมในแต่ละครั้งก่อนกิจกรรมแทรกแซงส่วนมากผู้ตอบเห็นว่าผู้ก่ออาชญากรรมกระทำมากกว่า 2 คน ร้อยละ 67.5 แต่ภายหลังกิจกรรมแทรกแซงแล้วพบว่าผู้ก่ออาชญากรรมส่วนใหญ่กระทำเพียงคนเดียว ร้อยละ 80.8

ส่วนผลกระทบจากการเกิดอาชญากรรมก่อนกิจกรรมแทรกแซงส่วนใหญ่ทั้งก่อนและหลังกิจกรรมแทรกแซงผู้ตอบเห็นว่ามีผลกระทบต่อประชาชนทั้งหมู่บ้านคิดเป็นร้อยละ 67.2 และ 69.7 ดังรายละเอียดในตารางที่ 6

ตารางที่ 6 แสดงจำนวนและค่าร้อยละความเห็นของผู้ตอบต่อจำนวนผู้ก่ออาชญากรรม และผู้ได้รับผลกระทบ เปรียบเทียบระหว่างก่อนและหลังกิจกรรมแทรกแซง

ผู้ก่ออาชญากรรมและผู้ได้รับผลกระทบ	ก่อนกิจกรรม		หลังกิจกรรม	
	แทรกแซง		แทรกแซง	
	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ผู้ก่ออาชญากรรมในแต่ละครั้ง				
กระทำคนเดียว	39	12.1	261	80.8
กระทำร่วมกัน 2 คน	66	20.4	17	5.3
กระทำมากกว่า 2 คน	218	67.5	45	13.9
ผลกระทบจากการเกิดอาชญากรรม				
กระทบบุคคลเพียงคนเดียว	9	2.8	30	9.3
กระทบครอบครัว	69	21.4	17	5.3
กระทบบุคคลเพียงบางกลุ่ม	28	8.7	51	15.8
กระทบประชาชนทั้งหมู่บ้าน	217	67.2	225	69.7

2.4 ช่วงเวลาที่เกิดอาชญากรรม

ผลการศึกษาพบว่า ช่วงเวลาที่มักจะเกิดอาชญากรรม ผู้ตอบเห็นว่าส่วนใหญ่เกิดขึ้นได้ทุกเมื่อก่อนและหลังกิจกรรมแทรกแซงคิดเป็นร้อยละ 65.0 และ 93.8 ตามลำดับ ดังรายละเอียดในตารางที่ 7

ตารางที่ 7 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของช่วงเวลาที่เกิดอาชญากรรมเปรียบเทียบ ก่อนและหลังกิจกรรมแทรกแซง

ช่วงเวลาที่มักจะเกิดอาชญากรรม	ก่อนกิจกรรม		หลังกิจกรรม	
	แทรกแซง		แทรกแซง	
	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ช่วงเวลาที่มักจะเกิดอาชญากรรม				
กลางวัน	6	1.9	2	0.6
กลางคืน	107	33.1	18	5.6
เกิดขึ้นได้ทุกเมื่อถ้ามีโอกาส	210	65.0	303	93.8

3. ผลการศึกษาสาเหตุของการเกิดอาชญากรรม

3.1 สาเหตุที่ทำให้คนก่ออาชญากรรม

ผลการศึกษาพบว่า สาเหตุที่ทำให้เกิดอาชญากรรมนั้น ผู้ตอบเห็นว่าส่วนใหญ่ ก่อนกิจกรรมแทรกแซงมาจากสภาพแวดล้อม สังคม และวัฒนธรรม ร้อยละ 31.3 ภายหลังกิจกรรมแทรกแซง เห็นว่ามาจากสาเหตุความยากจนร้อยละ 77.4 อาจกล่าวได้ว่า สาเหตุของอาชญากรรมจากสภาพแวดล้อม สังคม และวัฒนธรรมลดลง แต่สาเหตุจากความยากจนมีแนวโน้มที่จะสูงขึ้น ดังแสดงในตารางที่ 8

ตารางที่ 8 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของสาเหตุของการเกิดอาชญากรรม

สาเหตุของอาชญากรรม	ก่อนกิจกรรม		หลังกิจกรรม	
	แทรกแซง		แทรกแซง	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
	(คน)		(คน)	
ไม่สามารถควบคุมอารมณ์ได้	87	26.9	19	5.9
สภาพแวดล้อม สังคมและวัฒนธรรม	104	31.3	26	8.0
ขาดความรู้ความเข้าใจในกฎหมายของบ้านเมือง	50	15.5	27	8.4
ความยากจน	77	23.8	250	77.4
ติดยาเสพติด	8	2.5	1	0.3

3.2 สภาพของชุมชนที่ทำให้เกิดอาชญากรรม

สภาพของหมู่บ้านก็เป็นสาเหตุหนึ่งที่จะนำไปสู่การก่ออาชญากรรมได้ง่าย จากการศึกษาความเห็นของผู้ตอบต่อระดับของการเกิดอาชญากรรม และการจัดกิจกรรมเพื่อนบ้านเตือนภัย พบว่า สภาพของหมู่บ้านที่จะนำไปสู่การเกิดอาชญากรรม ส่วนใหญ่เห็นว่า อยู่ในระดับน้อยทั้งก่อนและหลังกิจกรรมแทรกแซง แต่จำนวนผู้ตอบระดับนี้ หลังกิจกรรมแทรกแซงมากกว่าก่อนกิจกรรมแทรกแซง คือ เพิ่มจากร้อยละ 39.6 เป็น 93.5

ส่วนการจัดกิจกรรมเพื่อนบ้านเตือนภัยของหมู่บ้านก่อนกิจกรรมแทรกแซงมีการจัดเพียงร้อยละ 34.1 หลังกิจกรรมแทรกแซงเพิ่มขึ้นเป็น 80.8 ดังรายละเอียดในตารางที่ 9

ตารางที่ 9 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของสภาพชุมชนที่ทำให้เกิดอาชญากรรม

สภาพของชุมชนที่ทำให้เกิดอาชญากรรม	ก่อนกิจกรรม		หลังกิจกรรม	
	แทรกแซง		แทรกแซง	
	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ระดับที่จะทำให้เกิดอาชญากรรม				
มาก	68	21.1	11	3.4
น้อย	128	39.6	302	93.5
ไม่แน่ใจ	127	39.3	10	3.1
การจัดกิจกรรมเพื่อนบ้านเตือนภัย				
มี	110	34.1	261	80.8
ไม่มี	168	52.0	40	12.4
ไม่ทราบ	45	13.9	22	6.8

3.3 ความเข้าใจของประชาชนต่อการป้องกันอาชญากรรม

ความเข้าใจของประชาชนต่อการป้องกันอาชญากรรมก็เป็นสาเหตุนำไปสู่การเกิดอาชญากรรมได้เพราะว่าประชาชนเห็นว่าการป้องกันเป็นหน้าที่ของตำรวจ และไม่เข้าใจตนเองจะมีส่วนช่วยในการป้องกันอาชญากรรมได้อย่างไร ก็จะทำให้เกิดการละเลยเพิกเฉยไม่ปฏิบัติ ทำให้เกิดอาชญากรรมขึ้นได้ ผู้วิจัยจึงศึกษาความเข้าใจของผู้ตอบแบบสอบถาม ผลการศึกษาพบว่า

ในด้านความเข้าใจ เกี่ยวกับผู้ป้องกันอาชญากรรม ผู้ตอบส่วนใหญ่เห็นว่า เป็นหน้าที่ของประชาชนทุกคน ทั้งก่อนและหลังกิจกรรมแทรกแซง ร้อยละ 65.6 และ 96.6 ตามลำดับ รองลงไปเห็นว่าเป็นหน้าที่ของตำรวจเท่านั้น โดยก่อนกิจกรรมแทรกแซงเห็นว่าเป็นหน้าที่ตำรวจถึงร้อยละ 29.7 หลังกิจกรรมแทรกแซงแล้วลดลงเป็น 2.8

ในการปฏิบัติเมื่อเกิดอาชญากรรม ส่วนใหญ่ทั้งก่อนและหลังกิจกรรมแทรกแซง เห็นว่าต้องจดจำลักษณะของคนร้ายแล้วแจ้งตำรวจโดยเร็ว ซึ่งก่อนกิจกรรมแทรกแซง มีจำนวนร้อยละ 75.9 หลังกิจกรรมแทรกแซงเพิ่มขึ้นเป็น 96.9

ประชาชนเข้าใจว่าการจับกุมผู้กระทำความผิดนั้น สามารถทำได้บางกรณี ก่อนกิจกรรมแทรกแซงมีความเห็นร้อยละ 76.8 หลังกิจกรรมแทรกแซงเพิ่มขึ้นเป็น 95.4

ความเข้าใจในการปฏิบัติตนที่เหมาะสมเมื่อรู้ว่ามีคนร้ายเข้าบ้าน พบว่า ก่อนกิจกรรมแทรกแซงส่วนใหญ่พบว่าพยายามจดจำหน้าคนร้ายให้ได้ร้อยละ 53.6 แต่หลังกิจกรรมแทรกแซงส่วนใหญ่มีความเห็นว่าร้องตะโกนให้เพื่อนบ้านทราบเพื่อจะได้แจ้งให้เจ้าหน้าที่ตำรวจช่วยเหลือได้ทันทีร้อยละ 86.4 ส่วนความเข้าใจวิธีป้องกันอาชญากรรมที่ดีที่สุดส่วนใหญ่ทั้งก่อนและหลังกิจกรรมแทรกแซงเห็นว่า ควรส่งเสริมให้ประชาชนทุกคนมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมร้อยละ 64.7 และ 96.0 ดังรายละเอียดในตารางที่ 10

ตารางที่ 10 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของความเห็นผู้ตอบต่อความเข้าใจเกี่ยวกับการป้องกันอาชญากรรมก่อนและหลังกิจกรรมแทรกแซง

ความเห็นเกี่ยวกับการป้องกันอาชญากรรม	ก่อนกิจกรรมแทรกแซง		หลังกิจกรรมแทรกแซง	
	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ผู้ทำหน้าที่ป้องกันอาชญากรรม				
ตำรวจเท่านั้น	83	29.7	9	2.8
ฝ่ายปกครองของอำเภอ	13	4.0	2	0.6
กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน	13	4.0	0	0.0
ประชาชนทุกคน	212	65.6	312	96.6
ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ	2	0.6	0	0.0
การปฏิบัติเมื่อเกิดอาชญากรรม				
พยายามหนีห่างจากจุดเกิดเหตุให้มากที่สุด	22	6.8	1	0.3
วางตัวเป็นกลางต่อสิ่งที่เกิดขึ้น	29	9.0	4	1.2
พยายามหาวิธีจับคนร้ายให้ได้	15	4.6	2	0.6
จดจำลักษณะคนร้ายแล้วแจ้งตำรวจโดยเร็ว	245	75.9	313	96.9
ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ	12	3.7	3	0.9

ตารางที่ 10 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของความเห็นผู้ตอบต่อความเข้าใจเกี่ยวกับการ
ป้องกันอาชญากรรมก่อนและหลังกิจกรรมแทรกแซง (ต่อ)

ความเห็นเกี่ยวกับการป้องกันอาชญากรรม	ก่อนกิจกรรม แทรกแซง		หลังกิจกรรม แทรกแซง	
	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ประชาชนสามารถจับกุมผู้กระทำความผิด				
ได้ในบางกรณี	248	76.8	308	95.4
ได้ในทุกกรณี	13	4.0	3	0.9
ไม่ได้	42	13.0	4	1.2
ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ	20	6.2	8	2.5
การปฏิบัติที่เหมาะสมที่สุดเมื่อรู้ว่ามีคนร้าย เข้าบ้าน				
พยายามจดจำหน้าคนร้ายให้ได้	173	53.6	36	11.1
เข้าจับกุมคนร้ายทันที	2	0.6	0	0.0
ร้องตะโกนให้เพื่อนบ้านช่วยเหลือ	24	7.4	8	2.5
ร้องตะโกนให้เพื่อนบ้านทราบเพื่อจะได้แจ้ง ให้เจ้าหน้าที่ตำรวจช่วยเหลือได้ทันที	124	38.4	279	86.4
วิธีป้องกันอาชญากรรมที่ดีที่สุด				
จัดตำรวจให้ออกตรวจดูแลความสงบทุก หมู่บ้าน	71	22.0	8	2.5
จัดเวรยามประชาชนรักษาความสงบใน หมู่บ้าน	41	12.7	4	1.2
ส่งเสริมให้ประชาชนทุกคนมีส่วนร่วมในการ ป้องกันอาชญากรรม	209	64.7	310	96.0
ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ	2	0.6	1	0.3

3.4 การปฏิบัติของประชาชนที่ทำให้เกิดอาชญากรรม

การปฏิบัติของประชาชนต่อการป้องกันอาชญากรรม ได้แก่ การปฏิบัติภายใน
ครัวเรือน และนอกครัวเรือน ผลการศึกษา มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. การป้องกันอาชญากรรมภายในครัวเรือน ผลการวิจัย พบว่า

การทิ้งบ้านไว้โดยไม่มีคนเฝ้าดูแล ซึ่งเป็นการปฏิบัติที่ไม่ถูกต้องก่อนดำเนินการกิจกรรมแทรกแซง มีผู้ปฏิบัติร้อยละ 27.6 หลังดำเนินการกิจกรรมแทรกแซงมีผู้ปฏิบัติลดลงร้อยละ 6.2 ก่อนออกจากบ้านได้ปิดประตูหน้าต่างใส่กุญแจเรียบร้อย ซึ่งเป็นการปฏิบัติที่ถูกต้องนั้น ก่อนดำเนินการกิจกรรมแทรกแซงมีผู้ปฏิบัติร้อยละ 95.4 และหลังดำเนินการกิจกรรมแทรกแซงมีผู้ปฏิบัติเพิ่มขึ้นร้อยละ 96.0 การฝากเพื่อนบ้านให้ช่วยดูแลเมื่อออกจากบ้านซึ่งเป็นการปฏิบัติที่ถูกต้อง ก่อนดำเนินการกิจกรรมแทรกแซงมีผู้ปฏิบัติร้อยละ 87.0 และภายหลังดำเนินการกิจกรรมแทรกแซงมีผู้ปฏิบัติเพิ่มขึ้นร้อยละ 96.9 การเก็บทรัพย์สินมีค่าหรือเงินสดจำนวนมากไว้ในบ้าน ซึ่งเป็นการปฏิบัติที่ไม่ถูกต้องก่อนดำเนินการกิจกรรมแทรกแซง มีผู้ปฏิบัติร้อยละ 23.5 และภายหลังจากดำเนินการกิจกรรมแทรกแซงแล้วมีผู้ปฏิบัติลดลง (ซึ่งเป็นผลดี) ร้อยละ 6.8 การผูกมิตรกับเพื่อนบ้านใกล้เคียงเพื่อช่วยเป็นหูเป็นตา และช่วยเหลือซึ่งกันและกันซึ่งเป็นการปฏิบัติที่ถูกต้อง ก่อนดำเนินการกิจกรรมแทรกแซงมีผู้ปฏิบัติร้อยละ 94.7 และหลังจากดำเนินการกิจกรรมแทรกแซงแล้วมีผู้ปฏิบัติเพิ่มขึ้นร้อยละ 98.5 การจอดรถยนต์หรือรถจักรยานยนต์ภายในบ้านมีการล็อกกุญแจหรือล่ามโซ่ทุกครั้ง (เป็นการปฏิบัติที่ถูกต้อง) ก่อนดำเนินการกิจกรรมแทรกแซงมีผู้ปฏิบัติร้อยละ 76.2 และหลังจากดำเนินการกิจกรรมแทรกแซงแล้วมีผู้ปฏิบัติเพิ่มสูงขึ้นร้อยละ 90.7 การสำรวจประตูหน้าต่างช่องระบายอากาศที่พังกาด้วยให้อยู่ในสภาพมั่นคงแข็งแรง (เป็นการปฏิบัติที่ถูกต้อง) ก่อนดำเนินการกิจกรรมแทรกแซงมีผู้ปฏิบัติร้อยละ 86.7 และหลังจากที่ได้ดำเนินการกิจกรรมแทรกแซงแล้วมีผู้ปฏิบัติเพิ่มมากขึ้นร้อยละ 98.5 เมื่อเปรียบเทียบก่อนและหลังการใส่กิจกรรมแทรกแซงโดยใช้ค่า Chi-squares พบว่าทุกประเด็นที่ศึกษามีการเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีขึ้นโดยมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ยกเว้นแต่เพียงประเด็นที่ก่อนออกจากบ้านได้ปิดประตูหน้าต่างใส่กุญแจเรียบร้อยเท่านั้น

2. การป้องกันอาชญากรรมภายนอกครัวเรือน

การจอดรถไว้นอกบ้านโดยไม่จำเป็น (เป็นการปฏิบัติที่ไม่ถูกต้อง) ก่อนดำเนินการกิจกรรมแทรกแซงมีผู้ปฏิบัติร้อยละ 12.4 และภายหลังจากดำเนินการกิจกรรมแทรกแซงแล้วมีผู้ปฏิบัติที่ลดจำนวนลงเป็นร้อยละ 5.0

การจอตลอดไว้ในที่เปลี่ยวหรือลับตาคนซึ่งเป็นการปฏิบัติที่ไม่ถูกต้อง ก่อนดำเนินการกิจกรรมแทรกแซงมีผู้ปฏิบัติร้อยละ 6.5 และหลังจากที่ได้ดำเนินการกิจกรรมแทรกแซงแล้วมีผู้ปฏิบัติลดลงเป็นร้อยละ 1.5

การรับคนแปลกหน้าขึ้นรถในที่เปลี่ยว (ซึ่งเป็นการปฏิบัติที่ไม่ถูกต้อง) ก่อนดำเนินการกิจกรรมแทรกแซงมีผู้ปฏิบัติร้อยละ 3.4 และหลังจากที่ได้ดำเนินการกิจกรรมแทรกแซงแล้ว ปรากฏว่าไม่มีผู้ปฏิบัติเลยซึ่งเป็นผลดี

เมื่อเปรียบเทียบการทดสอบความแตกต่างของการป้องกันอาชญากรรมภายนอกครัวเรือนโดยใช้ค่า Chi-squares พบว่าทุกประเด็นที่ศึกษาข้างต้นมีการเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีขึ้นภายหลังจากที่ได้ใส่กิจกรรมแทรกแซงแล้ว โดยมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 ดังรายละเอียดในตารางที่ 11

ตารางที่ 11 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของความเห็นผู้ตอบต่อการปฏิบัติเกี่ยวกับการป้องกันอาชญากรรมเปรียบเทียบก่อนและหลังกิจกรรมแทรกแซง

การปฏิบัติเกี่ยวกับการป้องกัน อาชญากรรม	ก่อนกิจกรรม		หลังกิจกรรม		χ^2	P-Value
	แทรกแซง		แทรกแซง			
	ทำ	ไม่ทำ	ทำ	ไม่ทำ		
การป้องกันอาชญากรรมภายใน ครัวเรือน						
ทิ้งบ้านไว้โดยไม่มีคนเฝ้าดูแล	89	234	20	303	52.54	0.0001*
	27.6	72.4	6.2	93.8		
ก่อนออกจากบ้านได้ปิดประตู	308	15	310	13	0.15	0.69
หน้าต่างใส่กุญแจเรียบร้อย	95.4	4.6	96.0	4.0		
ฝากเพื่อนบ้านให้ช่วยดูแลเมื่อออก จากบ้าน	281	42	313	10	21.42	0.0001*
	87.0	13.0	96.9	3.1		

ตารางที่ 11 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของความเห็นผู้ตอบต่อการปฏิบัติเกี่ยวกับ
การป้องกันอาชญากรรมเปรียบเทียบก่อนและหลังกิจกรรมแทรกแซง (ต่อ)

การปฏิบัติเกี่ยวกับการป้องกัน อาชญากรรม	ก่อนกิจกรรม แทรกแซง		หลังกิจกรรม แทรกแซง		χ^2	P-Value
	ทำ	ไม่ทำ	ทำ	ไม่ทำ		
เก็บทรัพย์สินมีค่าหรือเงินสดจำนวน มากไว้ในบ้าน	76 23.5	247 76.5	22 6.8	301 93.2	35.08	0.0001*
ผูกมิตรกับเพื่อนบ้านใกล้เคียงเพื่อ ช่วยเป็นหูเป็นตาและช่วยเหลือกัน	306 94.7	17 5.3	318 98.5	5 1.5	6.78	0.009*
การจอดรถยนต์หรือรถจักรยานยนต์ ในบ้านมีการล็อกกุญแจหรือลั่นโซ่ ทุกครั้ง	246 76.2	77 23.8	293 90.7	30 9.3	24.74	0.0001*
สำรวจประตูหน้าต่างของระบายน อากาศที่พักอาศัยให้อยู่ในสภาพมั่ง คั่งแข็งแรง	280 86.7	43 13.3	318 98.5	5 1.5	32.5	0.0001*
การป้องกันอาชญากรรมภายนอกครัวเรือน						
จอดรถไว้นอกบ้านโดยไม่จำเป็น	40 12.4	283 87.6	16 5.0	307 95.0	11.26	0.0007*
จอดรถไว้ที่เปลี่ยวหรือลับตาคน	21 6.5	302 93.5	5 1.5	318 98.5	10.26	0.001*
รับคนแปลกหน้าขึ้นรถในที่เปลี่ยว	11 3.4	312 96.6	0 0.0	323 100.0	11.19	0.0008*

3.5 ทักษะคติของประชาชนต่อการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจ

การศึกษาทัศนคติของประชาชนต่อการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจของ
ประชาชนตำบลบ้านโคก ผลการวิเคราะห์ข้อมูลแจกแจงได้ดังต่อไปนี้

ตำรวจจะต้องจับคนร้ายให้ได้ แม้คนร้ายจะไม่ทิ้งร่องรอยไว้และตัวผู้ต้องหาไม่
สามารถให้พยานหลักฐานใด ๆ เลยก็ตาม ก่อนกิจกรรมแทรกแซงส่วนใหญ่มีผู้เห็นด้วย
ร้อยละ 45.2 แต่หลังกิจกรรมแทรกแซงลดลงเป็นร้อยละ 14.2 ประชาชนไม่มั่นใจใน

ความประพฤติดังกล่าวเพราะเกรงว่าจะไม่ได้รับความเป็นธรรมก่อนกิจกรรมแทรกแซง ส่วนใหญ่มีผู้เห็นด้วยร้อยละ 35.0 แต่หลังจากกิจกรรมแทรกแซงลดลงเป็นร้อยละ 5.0 การปฏิบัติงานของตำรวจมีความล่าช้าขาดความกระตือรือร้น ก่อนกิจกรรมแทรกแซง ส่วนใหญ่มีผู้เห็นด้วยร้อยละ 36.5 คน แต่หลังกิจกรรมแทรกแซงลดลงเป็นร้อยละ 5.3 การต้อนรับและบริการประชาชนไม่ดี ก่อนกิจกรรมแทรกแซงส่วนใหญ่มีผู้ไม่เห็นด้วย ร้อยละ 41.8 หลังกิจกรรมแทรกแซงมีผู้ไม่เห็นด้วยเพิ่มมากขึ้นเป็นร้อยละ 86.4 การปฏิบัติงานของตำรวจไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร ก่อนกิจกรรมแทรกแซงส่วนใหญ่ไม่เห็นด้วยร้อยละ 35.0 หลังกิจกรรมแทรกแซงเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 86.7 การปฏิบัติของตำรวจขาดความเป็นธรรมไม่ซื่อสัตย์ ไม่สุภาพอ่อนโยน ก่อนกิจกรรมแทรกแซง ส่วนใหญ่มีผู้ไม่เห็นด้วยร้อยละ 37.2 หลังกิจกรรมแทรกแซง เพิ่มขึ้นร้อยละ 85.1 ตำรวจเป็นผู้มีความเสียสละเพื่อบริการประชาชน ก่อนกิจกรรมแทรกแซงส่วนใหญ่มีผู้เห็นด้วย ร้อยละ 48.3 หลังกิจกรรมแทรกแซงเพิ่มขึ้นร้อยละ 74.6 ตำรวจ คือ ผู้ที่มีความซื่อสัตย์ สุจริต ก่อนกิจกรรมแทรกแซงส่วนใหญ่มีผู้เห็นด้วยร้อยละ 35.0 หลังกิจกรรมแทรกแซง เพิ่มขึ้นร้อยละ 71.5 ตำรวจเป็นผู้มีคุณธรรม ก่อนกิจกรรมแทรกแซงส่วนใหญ่มีผู้เห็นด้วยร้อยละ 39.0 หลังกิจกรรมแทรกแซงมีผู้เห็นด้วยเพิ่มขึ้นร้อยละ 76.5 ตำรวจชอบกดขี่ข่มเหงประชาชน ก่อนกิจกรรมแทรกแซงส่วนใหญ่มีผู้ไม่เห็นด้วย ร้อยละ 37.5 หลังกิจกรรมแทรกแซงเพิ่มขึ้นร้อยละ 90.7 ตำรวจไม่สุภาพอ่อนโยน ชอบก้าวร้าว ก่อนกิจกรรมแทรกแซงส่วนใหญ่ไม่เห็นด้วยร้อยละ 36.5 หลังกิจกรรมแทรกแซงเพิ่มขึ้น ร้อยละ 90.4 ตำรวจเป็นผู้มีความยุติธรรมในการให้บริการแก่ประชาชน ก่อนกิจกรรมแทรกแซงมีผู้เห็นด้วยส่วนใหญ่ร้อยละ 43.7 หลังกิจกรรมแทรกแซงมีผู้เห็นด้วยเพิ่มขึ้น เป็นร้อยละ 90.7 ตำรวจได้เปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรม ก่อนกิจกรรมแทรกแซงส่วนใหญ่มีผู้เห็นด้วยร้อยละ 56.3 หลังกิจกรรมแทรกแซงเพิ่มมากขึ้นเป็นร้อยละ 59.4

ผลการศึกษาตามตารางที่ 12 เมื่อเปรียบเทียบก่อนและหลังกิจกรรมแทรกแซง โดยใช้ค่าสถิติ Mann-Whitney U test พบว่า มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05 กล่าวคือ ภายหลังจากที่ได้ดำเนินการใส่กิจกรรมแทรกแซงแล้วทัศนคติ

ตารางที่ 12 แสดงผลการวิเคราะห์ทัศนคติของประชาชนต่อการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่
ตำรวจ เปรียบเทียบก่อนและหลังกิจกรรมแทรกแซง (ต่อ)

การปฏิบัติงานของตำรวจ			ระดับความคิดเห็น					U	P-Value
			เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง		
6. การปฏิบัติของตำรวจขาดความเป็นธรรม ไม่ซื่อสัตย์ ไม่สุภาพอ่อนโยน	ก่อน	25	79	77	120	22	-10.1	0.0001*	
		7.7	24.5	23.8	37.2	6.8			
	หลัง	3	21	12	275	12			
7. ตำรวจเป็นผู้มีความเสียสละเพื่อบริการประชาชน	ก่อน	70	156	62	26	9	-0.2	0.0001*	
		21.7	48.3	19.2	8.0	2.8			
	หลัง	23	241	38	17	4			
8. ตำรวจคือผู้ที่มีความซื่อสัตย์สุจริต	ก่อน	57	113	109	34	10	-2.6	0.010*	
		17.6	85.0	33.7	10.5	3.1			
	หลัง	5	231	77	7	3			
9. ตำรวจเป็นผู้มีคุณธรรม	ก่อน	55	126	107	28	7	-2.7	0.0074*	
		17.0	39.0	33.1	8.7	2.2			
	หลัง	5	247	63	5	3			
10. ตำรวจชอบกดขี่ข่มเหงประชาชน	ก่อน	17	44	104	121	37	-9.3	0.0001*	
		5.3	13.6	32.2	37.5	11.5			
	หลัง	2	7	9	293	12			
11. ตำรวจไม่สุภาพอ่อนโยนชอบก้าวร้าว	ก่อน	14	60	92	118	39	-9.1	0.0001*	
		4.3	18.6	28.5	36.5	12.1			
	หลัง	4	6	9	292	12			
		1.2	1.9	2.8	90.4	5.7			

ตารางที่ 12 แสดงผลการวิเคราะห์ทัศนคติของประชาชนต่อการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่
ตำรวจ เปรียบเทียบก่อนและหลังกิจกรรมแทรกแซง (ต่อ)

การปฏิบัติงานของตำรวจ			ระดับความคิดเห็น					U	P-Value
			เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง		
12. ตำรวจเป็นผู้มีความยุติธรรมในการให้บริการแก่ประชาชน	ก่อน		65	141	84	23	10	-3.4	0.0007*
			20.1	43.7	26.0	7.1	3.1		
	หลัง		10	293	11	8	1		
			3.1	90.7	3.4	2.5	0.3		
13. ตำรวจได้เปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรม	ก่อน		62	182	47	25	7	-7.0	0.0001*
			19.2	56.3	14.6	7.7	2.2		
	หลัง		118	192	8	3	2		
			36.5	59.4	2.5	0.9	0.6		

3.6 สาเหตุที่ประชาชนไม่ให้ความร่วมมือกับเจ้าหน้าที่ตำรวจในการป้องกันอาชญากรรม

การศึกษสาเหตุที่ประชาชนไม่ให้ความร่วมมือกับเจ้าหน้าที่ตำรวจในการป้องกันอาชญากรรมสามารถแจกแจงผลการศึกษาเปรียบเทียบระหว่างก่อนและหลังกิจกรรมแทรกแซง ได้ดังนี้คือ

ประชาชนไม่เข้าใจบทบาทหน้าที่ของตำรวจในการป้องกันอาชญากรรม ส่วนใหญ่ทั้งก่อนและหลังการดำเนินการกิจกรรมแทรกแซง ร้อยละ 54.5 และ 74.3 ตามลำดับ ขาดความรู้ความเข้าใจในการป้องกันอาชญากรรมส่วนใหญ่ ร้อยละ 60.4 และ 93.8 ตามลำดับ มีภารกิจในครอบครัวต้องตื่นนอนทำมาหากิน มีร้อยละ 62.0 และ 15.8 ตามลำดับ มีทัศนคติที่ไม่ดีต่อตำรวจ มีร้อยละ 38.7 และ 9.6 อาจกล่าวได้ว่าประชาชนมีแนวโน้มในการมีทัศนคติต่อตำรวจดีขึ้น ขาดจิตสำนึกในการมีส่วนร่วม มีร้อยละ 22.9 และ 74.6 ตำรวจไม่กระตือรือร้นรับผิดชอบงานบริการประชาชนมีร้อยละ 27.9 และ 29.3 ตำรวจมีพฤติกรรมไม่เป็นที่น่าเชื่อถือ มีร้อยละ

32.8 และ 52.3 ดำรงไม่สร้างเสริมความสัมพันธ์กับชุมชน ไม่เข้าร่วมกิจกรรมชุมชน มีร้อยละ 25.1 และ 22.3 ดำรงขาดความยุติธรรมและความเสมอภาคในการให้บริการประชาชน มีร้อยละ 30.0 และ 8.4 ดำรงเล่นพรรคพวกลับสนุนแก่ผู้มีอิทธิพลหรือให้ผลประโยชน์มีร้อยละ 31.0 และ 25.6 ดำรงขาดการประชาสัมพันธ์ด้านการป้องกันอาชญากรรมมีร้อยละ 35.9 และ 76.5 ดำรงขาดการวางแผนแก้ไขปัญหาโดยให้ประชาชนมีส่วนร่วมป้องกันอาชญากรรม มีร้อยละ 36.2 และ 17.3 ตามลำดับ ไม่กระตุ้นส่งเสริมให้กำลังใจแก่ผู้มีส่วนช่วยป้องกันอาชญากรรมมีร้อยละ 25.9 และ 26.3 ประชาชนรู้จักกับตัวอาชญากร มีร้อยละ 15.2 และ 5.0 การร่วมมือดำรงไม่มีความหมายหรือไม่ได้ผล มีร้อยละ 11.8 และ 6.2 เพื่อนำมาต่อขั้นตอนการทำงานของดำรงมีร้อยละ 22.6 และ 9.0 ไม่มีเวลา มีร้อยละ 24.5 และ 7.1 มีเหตุผลส่วนตัว เช่น การเดินทางไม่สะดวก กลัวถูกแค้น ตกใจอย่างมากมีร้อยละ 23.2 และ 82.0 ประชาชนไม่รับผิดชอบต่อส่วนรวม มีร้อยละ 15.8 และ 54.2 ดำรงไม่มีความเป็นกันเองกับประชาชน มีร้อยละ 39.6 และ 26.3 ดำรงชอบเอาวัดเอาเปรียบประชาชน มีร้อยละ 61.6 และ 15.8 ดำรงมีภารกิจมากไม่ค่อยให้ความร่วมมือกับประชาชนด้านต่าง ๆ มีร้อยละ 13.9 และ 5.3 ดำรงไม่ซื่อสัตย์ไม่เป็นที่ไว้วางใจ มีร้อยละ 20.1 และ 4.3 ดำรงไม่มีความสุจริตใจในการปฏิบัติหน้าที่ มีร้อยละ 21.4 และ 3.4 ดำรงหาคุณโทษร้าย มีร้อยละ 2.5 และ 2.2 ประชาชนไม่ศรัทธาต่อดำรง และไม่ศรัทธาต่อระบบราชการมีร้อยละ 16.4 และ 10.2 ประชาชนเกรงว่าจะไม่ได้รับความปลอดภัยแก่ตนเองมีร้อยละ 49.2 และ 46.7

กล่าวโดยสรุป สาเหตุสำคัญที่ประชาชนไม่ให้ความร่วมมือกับเจ้าหน้าที่ดำรงในการป้องกันปราบปรามอาชญากรรมก่อนกิจกรรมแทรกแซง จากการพิจารณาคำร้อยละความเห็นที่มากกว่า 50 ขึ้นไป ที่สำคัญเรียงตามลำดับ คือ ประชาชนมีภารกิจในครอบครัวต้องดิ้นรนทำมาหากิน (ร้อยละ 62.2) ดำรงชอบเอาวัดเอาเปรียบประชาชน (ร้อยละ 61.6) ขาดความรู้ความเข้าใจในการป้องกันอาชญากรรม (ร้อยละ 60.4) ประชาชนไม่เข้าใจบทบาทหน้าที่ของดำรงในการป้องกันอาชญากรรม (ร้อยละ 54.5)

หลังกิจกรรมแทรกแซง พบว่า สาเหตุสำคัญที่ไม่ให้ความร่วมมือเรียงตามลำดับ คำร้อยละ คือ ประชาชนขาดความรู้ความเข้าใจในการป้องกันอาชญากรรม (ร้อยละ

93.8) ดำรวจขาดการประชาสัมพันธ์ด้านการป้องกันอาชญากรรม (ร้อยละ 76.5) ขาดจิตสำนึกในการมีส่วนร่วม (ร้อยละ 74.6) ประชาชนไม่เข้าใจบทบาทหน้าที่ของตำรวจในการป้องกันอาชญากรรม (ร้อยละ 74.3) ประชาชนไม่รับผิดชอบต่อส่วนรวม (ร้อยละ 54.2) และ ตำรวจมีพฤติกรรมไม่เป็นที่น่าเชื่อถือ (ร้อยละ 52.3)

เมื่อทดสอบด้วยสถิติ Chi-Squares แล้ว สาเหตุส่วนใหญ่มีแนวโน้มเปลี่ยนแปลงที่ดีขึ้น ภายหลังกิจกรรมแทรกแซงโดยแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ความแตกต่างในทางที่ไม่ดีขึ้นที่สำคัญ ได้แก่ ประชาชนไม่เข้าใจบทบาทหน้าที่ของตำรวจในการป้องกันอาชญากรรม ขาดความรู้ความเข้าใจในการป้องกันอาชญากรรม ขาดจิตสำนึกในการมีส่วนร่วม ตำรวจมีพฤติกรรมไม่เป็นที่น่าเชื่อถือ ดำรวจขาดการประชาสัมพันธ์ด้านการป้องกันอาชญากรรม มีเหตุผลส่วนตัวเช่นการเดินทางไม่สะดวก กลัวถูกแกล้งแค้น ตกใจอย่างมาก และ ประชาชนไม่รับผิดชอบต่อส่วนรวม ดังแสดงในตารางที่ 13

ตารางที่ 13 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของสาเหตุที่ประชาชนไม่ให้ความร่วมมือกับเจ้าหน้าที่ตำรวจในการป้องกันอาชญากรรมของตำบลบ้านโคกเปรียบเทียบก่อนและหลังกิจกรรมแทรกแซง

สาเหตุ	ก่อนกิจกรรม		หลังกิจกรรม		χ^2	P-Value
	แทรกแซง		แทรกแซง			
	ใช่	ไม่ใช่	ใช่	ไม่ใช่		
1. ประชาชนไม่เข้าใจบทบาทหน้าที่ของตำรวจในการป้องกันอาชญากรรม	176	147	240	83	27.7	0.0001*
	54.5	45.5	74.3	25.7		
2. ขาดความรู้ความเข้าใจในการป้องกันอาชญากรรม	195	128	303	20	102.2	0.0001*
	60.4	39.6	93.8	6.2		
3. มีภารกิจในครอบครัวต้องดิ้นรนทำมาหากิน	201	122	51	272	146.4	0.0001*
	62.2	37.8	15.8	84.2		
4. มีทัศนคติที่ไม่ดีต่อตำรวจ	125	198	31	292	74.7	0.0001*
	38.7	61.3	9.6	90.4		

ตารางที่ 13 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของสาเหตุที่ประชาชนไม่ให้ความร่วมมือกับเจ้าหน้าที่ตำรวจในการป้องกันอาชญากรรมของตำบลบ้านโคกเปรียบเทียบก่อนและหลังกิจกรรมแทรกแซง (ต่อ)

สาเหตุ	ก่อนกิจกรรม		หลังกิจกรรม		χ^2	P-Value
	แทรกแซง		แทรกแซง			
	ใช่	ไม่ใช่	ใช่	ไม่ใช่		
5. ขาดจิตสำนึกในการมีส่วนร่วม	74	249	241	82	172.8	0.0001*
	22.9	77.1	74.6	25.4		
6. ตำรวจไม่กระตือรือร้นรับผิดชอบงานบริการประชาชน	90	233	30	29.3	36.8	0.0001*
	27.9	72.1	293	90.7		
7. ตำรวจมีพฤติกรรมไม่เป็นที่น่าเชื่อถือ	106	217	169	154	25.1	0.0001*
	32.8	67.2	52.3	47.7		
8. ตำรวจไม่สร้างเสริมความสัมพันธ์กับชุมชนไม่เข้าร่วมกิจกรรมชุมชน	81	242	72	251	0.7	0.40
	25.1	74.9	22.3	77.7		
9. ตำรวจขาดความยุติธรรมและความเสมอภาคในการให้บริการประชาชน	97	226	27	296	48.9	0.0001*
	30.0	70.0	8.4	91.6		
10. ตำรวจเล่นพรรคพวก สนับสนุนแต่ผู้มีอิทธิพลหรือให้ผลประโยชน์	100	223	83	240	2.2	0.14
	31.0	69.0	25.6	74.3		
11. ตำรวจขาดการประชาสัมพันธ์ด้านการป้องกันอาชญากรรม	116	207	247	76	107.9	0.0001*
	35.9	64.1	76.5	23.5		
12. ตำรวจขาดการวางแผนแก้ไขปัญหโดยให้ประชาชนมีส่วนร่วมป้องกันอาชญากรรม	117	206	56	267	29.4	0.0001*
	36.2	63.8	17.3	82.7		
13. ไม่กระตุ้นส่งเสริมให้กำลังใจแก่ผู้มีส่วนช่วยป้องกันอาชญากรรม	87	236	85	238	0.03	0.86
	26.9	73.1	26.3	73.7		

ตารางที่ 13 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของสาเหตุที่ประชาชนไม่ให้ความร่วมมือกับเจ้าหน้าที่ตำรวจในการป้องกันอาชญากรรมของตำบลบ้านโคกเปรียบเทียบก่อนและหลังกิจกรรมแทรกแซง (ต่อ)

สาเหตุ	ก่อนกิจกรรม		หลังกิจกรรม		χ^2	P-Value
	แทรกแซง		แทรกแซง			
	ใช่	ไม่ใช่	ใช่	ไม่ใช่		
14. ประชาชนรู้จักกับตัวอาชญากร	49	274	16	307	18.6	0.0001*
	15.2	84.8	5.0	95.0		
15. การร่วมมือกับตำรวจไม่มีประโยชน์หรือไม่ได้ผล	38	285	20	303	6.1	0.013*
	11.8	88.2	6.2	93.8		
16. เบื่อหน่ายต่อขั้นตอนการทำงานของตำรวจ	73	250	29	294	22.5	0.0001*
	22.6	77.4	9.0	91.0		
17. ไม่มีเวลา	70	244	23	300	36.5	0.0001*
	24.5	75.5	7.1	92.9		
18. มีเหตุผลส่วนตัวเช่นการเดินทางไม่สะดวกกลัวถูกแกล้งแค้น ตกใจอย่างมาก	75	248	265	58	224.1	0.0001*
	23.2	76.8	82.0	18.0		
19. ประชาชนไม่รับผิดชอบต่อส่วนรวม	51	272	175	148	104.6	0.0001*
	15.8	84.2	54.2	45.8		
20. ตำรวจไม่มีความเป็นกันเองกับประชาชน	128	195	85	238	12.9	0.0003*
	39.6	60.4	26.3	73.7		
21. ตำรวจชอบเอารัดเอาเปรียบประชาชน	199	124	51	272	142.9	0.0001*
	61.6	38.4	15.8	84.2		
22. ตำรวจมีการทักเฝ้าระวังมากเกินไปทำให้ความร่วมมือกับประชาชนด้านต่าง ๆ	45	278	17	306	13.9	0.0001*
	13.9	86.1	5.3	94.7		

ตารางที่ 13 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของสาเหตุที่ประชาชนไม่ให้ความร่วมมือกับเจ้าหน้าที่ตำรวจในการป้องกันอาชญากรรมของตำบลบ้านโคกเปรียบเทียบก่อนและหลังกิจกรรมแทรกแซง (ต่อ)

สาเหตุ	ก่อนกิจกรรม		หลังกิจกรรม		χ^2	P-Value
	แทรกแซง		แทรกแซง			
	ใช่	ไม่ใช่	ใช่	ไม่ใช่		
23. ตำรวจไม่ซื่อสัตย์ไม่เป็นที่ไว้วางใจ	65	258	14	309	37.5	0.0001*
	20.1	79.9	4.3	95.7		
24. ตำรวจไม่มีความสุจริตใจในการปฏิบัติหน้าที่	69	254	11	312	47.9	0.0001*
	21.4	21.4	3.4	96.6		
25. ตำรวจทารุณโหดร้าย	8	315	7	316	0.06	0.79
	2.5	97.5	2.2	97.8		
26. ประชาชนไม่ศรัทธาต่อตำรวจและไม่ศรัทธาต่อระบบราชการ	53	270	33	290	5.36	0.020*
	16.4	83.6	10.2	89.8		
27. ประชาชนเกรงว่าจะไม่ได้รับความปลอดภัยแก่ตนเอง	159	164	151	172	0.39	0.52
	49.2	50.8	46.7	53.3		

4. ผลการศึกษาบทบาทหรือความร่วมมือของประชาชนในการป้องกันอาชญากรรม

การศึกษบทบาทของประชาชนในการป้องกันอาชญากรรมในตำบลบ้านโคกซึ่งเป็นชุมชนเป้าหมาย จากตัวอย่างจำนวน 323 คน ผลการวิเคราะห์ข้อมูล บทบาทของประชาชนในการป้องกันอาชญากรรม พบว่า ในด้านการให้ข่าวสาร ข้อมูล เบาะแสแหล่งคนร้ายแก่ตำรวจก่อนและหลังกิจกรรมแทรกแซง ร้อยละ 54.5 และ 92.3 ตามลำดับจะเห็นได้ว่ามีแนวโน้ม ให้ความร่วมมือกับทางเจ้าหน้าที่ตำรวจมากขึ้น

การให้ข่าวสาร ข้อมูลเกี่ยวกับผู้ต้องสงสัยว่าได้กระทำความผิดแก่ตำรวจมีผู้ทำร้อยละ 48.3 และ 90.4 ตามลำดับ ซึ่งจะเห็นได้ว่ามีแนวโน้มให้ความร่วมมือเพิ่มมากขึ้น การสังเกตการณ์ให้ข่าว ข้อคิดเห็น ข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์แก่ตำรวจ มีผู้ทำร้อยละ 49.8 และ 91.0 ตามลำดับ การช่วยสนับสนุนระบบการข่าว และระบบข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันอาชญากรรม มีผู้ทำร้อยละ 43 และ 89.2 ตามลำดับ การเข้าเป็นสมาชิกแจ้งข่าวเพื่อนบ้านเตือนภัย มีผู้ทำร้อยละ 22.0 และ 82.7 ตามลำดับ เมื่อตำรวจมาถึงที่เกิดเหตุรีบให้ข้อมูลเบื้องต้นแก่ตำรวจมีผู้ทำร้อยละ 15.1 และ 90.1 ตามลำดับ การเข้าร่วมกิจกรรมแจ้งข่าวอาชญากรรมในชุมชนมีผู้ทำร้อยละ 30.0 และ 86.7 ตามลำดับ การส่งเสริมความร่วมมือในความสัมพันธ์อันดีระหว่างตำรวจกับประชาชนมีผู้ทำร้อยละ 64.7 และ 94.7 ตามลำดับ การเข้าร่วมกิจกรรมชุมชนในโอกาสต่าง ๆ มีผู้ทำร้อยละ 52.3 และ 64.7 ตามลำดับ การเข้าเป็นอาสาสมัครของชุมชนเพื่อฝึกกำลังป้องกันอาชญากรรม มีผู้ทำร้อยละ 17 และ 31.0 ตามลำดับ การเข้าร่วมจัดตั้งยามรักษาการณ์ประจำหมู่บ้านหรือชุมชนที่พักอาศัย มีผู้ทำร้อยละ 9.6 และ 33.1 ตามลำดับ การเข้าเป็นสมาชิกคณะกรรมการป้องกันอาชญากรรมของชุมชนมีผู้ทำร้อยละ 16.1 และ 23.2 ตามลำดับ การส่งเสริมความสัมพันธ์และความอบอุ่นในชุมชนเพื่อฝึกกำลังป้องกันอาชญากรรมมีผู้ทำร้อยละ 49.8 และ 92.9 ตามลำดับ การช่วยเหลือราชการตำรวจตามหน้าที่ของพลเมืองดีมีผู้ทำร้อยละ 21.4 และ 97.2 ตามลำดับ การส่งเสริมสนับสนุนเข้าร่วมพิธีชีวิตและทรัพย์สินของตนเองและผู้อื่น มีผู้ทำร้อยละ 55.7 และ 94.1 ตามลำดับ การพัฒนาสภาพแวดล้อมชุมชนให้เจริญ ปลอดภัยและมีความสุขสงบร่มเย็น มีผู้ทำร้อยละ 63.5 และ 93.5 ตามลำดับ การอาสาออกตรวจท้องที่ช่วยเหลือการปฏิบัติหน้าที่ของตำรวจมีผู้ทำร้อยละ 18.0 และ 12.1 ตามลำดับ เมื่อพบคนร้ายกำลังก่ออาชญากรรมรีบแจ้งตำรวจที่อยู่ใกล้ที่สุดทราบทันที มีผู้ทำร้อยละ 68.1 และ 95.0 ตามลำดับ ร่วมวางแผนป้องกันอาชญากรรมในชุมชนร่วมกับตำรวจมีผู้ทำร้อยละ 12.4 และ 31.6 ตามลำดับ การคอยสอดส่องดูแลบุคคลในครอบครัวไม่ให้เกี่ยวข้องกับอาชญากรรมทุกชนิด มีผู้ทำร้อยละ 76.5 และ 98.8 ตามลำดับ การสร้างเสริมความสัมพันธ์กับเพื่อนบ้าน เพื่อ

เป็นหูเป็นตาให้กันและกัน มีผู้ทำร้อยละ 80.2 และ 97.2 ตามลำดับ เมื่อพบสถานการณ์น่าสงสัยเกิดขึ้นรีบแจ้งตำรวจทันทีที่มีผู้ทำร้อยละ 67.2 และ 95.4 ตามลำดับ การช่วยเหลือของสาธารณะและแจ้งความเมื่อมีผู้ทำร้ายเสียหาย มีผู้ทำร้อยละ 71.8 และ 97.2 ตามลำดับ การเข้าร่วมโครงการชุมชนและมวลชนสัมพันธ์กับตำรวจเพื่อสร้างความสัมพันธ์อันดีต่อกัน มีผู้ทำร้อยละ 41.5 และ 92.0 ตามลำดับ การสนับสนุนการปฏิบัติงานของตำรวจ มีผู้ทำร้อยละ 27.6 และ 58.2 ตามลำดับ

จากผลการศึกษาเปรียบเทียบบทบาทของประชาชนในการป้องกันอาชญากรรมพบว่า กิจกรรมแทรกแซงมีผลให้ประชาชนในชุมชนเป้าหมายมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับบทบาทของตนในการป้องกันอาชญากรรม ดังจะเห็นได้จากค่าสถิติร้อยละจำนวนผู้ทำหรือให้ความร่วมมือกับเจ้าหน้าที่ตำรวจเพิ่มมากขึ้นเกือบทุกประเด็นที่ศึกษา ยกเว้นในประเด็นที่ว่า การอาสาออกตรวจท้องที่ช่วยเหลือการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจ อันเป็นการสะท้อนให้เห็นถึงความสมบูรณ์ของกิจกรรมแทรกแซงอีกประการหนึ่งด้วย นอกจากนี้ยังเป็นการชี้ให้เห็นถึงข้อแตกต่างของก่อนและหลังกิจกรรมแทรกแซงได้อย่างชัดเจน ซึ่งได้ทำการทดสอบความแตกต่างระหว่างก่อนและหลังใส่กิจกรรมแทรกแซงโดยใช้ค่าสถิติ Chi-squares มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ดังแสดงในตารางที่ 14

ตารางที่ 14 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของบทบาทความร่วมมือของประชาชนในการป้องกันอาชญากรรมร่วมกับเจ้าหน้าที่ตำรวจ เปรียบเทียบก่อนและหลังกิจกรรมแทรกแซง

บทบาทของประชาชนในการป้องกัน อาชญากรรม		ก่อนกิจกรรม		หลังกิจกรรม		χ^2	P-Value
		แทรกแซง		แทรกแซง			
		ทำ	ไม่ได้ทำ	ทำ	ไม่ได้ทำ		
1.	ให้ข่าวสาร ข้อมูล เบาะแส แหล่ง คนร้ายแก่ตำรวจ	176	147	298	25	117.9	0.0001*
		54.5	45.5	92.3	7.7		
2.	ให้ข่าวสาร ข้อมูลเกี่ยวกับผู้ต้องสงสัย ว่าได้กระทำความผิดแก่ตำรวจ	156	167	292	31	134.7	0.0001*
		48.3	51.7	90.4	9.6		

ตารางที่ 14 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของบทบาทความร่วมมือของประชาชนในการ
ป้องกันอาชญากรรมร่วมกับเจ้าหน้าที่ตำรวจ เปรียบเทียบก่อนและหลัง
กิจกรรมแทรกแซง (ต่อ)

บทบาทของประชาชนในการป้องกัน อาชญากรรม		ก่อนกิจกรรม		หลังกิจกรรม		χ^2	P-Value
		แทรกแซง		แทรกแซง			
		ทำ	ไม่ได้ทำ	ทำ	ไม่ได้ทำ		
3.	สังเกตการณ์ ให้ข่าว ข้อคิดเห็น ข้อเสนอ	161 49.8	162 50.2	294 91.0	29 9.0	131.5	0.0001*
4.	ช่วยสนับสนุนระบบการข่าวและระบบ ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการป้องกัน อาชญากรรม	155 48.0	168 52.0	288 89.2	35 10.8	127.1	0.0001*
5.	เข้าเป็นสมาชิกแจ้งข่าวเพื่อนบ้าน เตือนภัย	71 22.0	252 78.0	267 82.7	56 17.3	238.4	0.0001*
6.	เมื่อตำรวจมาถึงที่เกิดเหตุรีบให้ข้อมูล เบื้องต้นแก่ตำรวจ	165 51.1	158 48.9	291 90.1	32 9.9	118.4	0.0001*
7.	เข้าร่วมกิจกรรมแจ้งข่าวอาชญากรรม ในชุมชน	97 30.0	226 70.0	280 86.7	43 13.3	213.3	0.0001*
8.	ส่งเสริมความร่วมมือในความสัมพันธ์ อันดีระหว่างตำรวจกับประชาชน	209 64.7	114 35.3	306 94.7	17 5.3	90.1	0.0001*
9.	เข้าร่วมกิจกรรมกับชุมชนในโอกาส ต่าง ๆ	169 52.3	154 47.7	209 64.7	114 35.3	10.2	0.0001*
10.	เข้าเป็นอาสาสมัครของชุมชนเพื่อนึก กำลังป้องกันอาชญากรรม	55 17.0	268 83.0	100 31.0	223 69.0	17.2	0.0001*
11.	เข้าร่วมจัดตั้งยามรักษาการณ์ประจำ หมู่บ้านหรือชุมชนที่พักอาศัย	31 9.6	292 90.4	107 33.1	216 66.9	53.2	0.0001*

ตารางที่ 14 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของบทบาทความร่วมมือของประชาชนในการ
ป้องกันอาชญากรรมร่วมกับเจ้าหน้าที่ตำรวจ เปรียบเทียบก่อนและหลัง
กิจกรรมแทรกแซง (ต่อ)

บทบาทของประชาชนในการป้องกัน อาชญากรรม		ก่อนกิจกรรม		หลังกิจกรรม		χ^2	P-Value
		แทรกแซง		แทรกแซง			
		ทำ	ไม่ได้ทำ	ทำ	ไม่ได้ทำ		
12.	เข้าเป็นสมาชิกคณะกรรมการป้องกัน อาชญากรรมของชุมชน	52 16.1	271 83.9	75 23.2	248 76.8	5.2	0.0001*
13.	ส่งเสริมความสัมพันธ์และความอบอุ่น ในชุมชนเพื่อผนึกกำลังป้องกัน อาชญากรรม	161 49.8	162 50.2	300 92.9	23 7.1	146.3	0.0001*
14.	ช่วยเหลือราชการตำรวจตามหน้าที่ ของพลเมืองดี	69 21.4	254 78.6	314 97.2	9 2.8	52.5	0.0001*
15.	ส่งเสริมสนับสนุนเข้าร่วมพิทักษ์ชีวิต และทรัพย์สินของตนเองและผู้อื่น	180 55.7	143 44.3	304 94.1	19 5.9	126.7	0.0001*
16.	พัฒนาสภาพแวดล้อมชุมชนให้เจริญ ปลอดภัยและมีความสุขสงบร่มเย็น	205 63.5	118 36.5	302 93.5	21 6.5	86.2	0.0001*
17.	อาสาออกตรวจท้องที่ช่วยเหลือการ ปฏิบัติหน้าที่ของตำรวจ	58 18.0	265 82.0	39 12.1	284 87.9	4.4	0.036*
18.	เมื่อพบคนร้ายกำลังก่ออาชญากรรม รีบแจ้งตำรวจที่อยู่ใกล้ที่สุดทราบทันที	220 68.1	103 31.9	307 95.0	16 5.0	77.9	0.0001*
19.	ร่วมวางแผนป้องกันอาชญากรรมใน ชุมชนร่วมกับตำรวจ	40 12.4	283 87.6	102 31.6	221 68.4	34.7	0.0001*
20.	คอยสอดส่องดูแลบุคคลในครอบครัว ไม่ให้เกี่ยวข้องกับอาชญากรรมทุกชนิด	247 76.5	76 23.5	319 98.8	4 1.2	73.9	0.0001*

ตารางที่ 14 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของบทบาทความร่วมมือของประชาชนในการ
ป้องกันอาชญากรรมร่วมกับเจ้าหน้าที่ตำรวจ เปรียบเทียบก่อนและหลัง
กิจกรรมแทรกแซง (ต่อ)

บทบาทของประชาชนในการป้องกัน อาชญากรรม		ก่อนกิจกรรม		หลังกิจกรรม		χ^2	P-Value
		แทรกแซง		แทรกแซง			
		ทำ	ไม่ได้ทำ	ทำ	ไม่ได้ทำ		
21.	สร้างเสริมความสัมพันธ์กับเพื่อนบ้าน เป็นหูเป็นตาให้กันและกัน	259 80.2	64 19.8	314 97.2	9 2.8	46.7	0.0001*
22.	เมื่อพบสถานการณ์น่าสงสัยเกิดขึ้นรีบ แจ้งตำรวจทันที	217 69.2	106 32.8	308 95.4	15 4.6	84.2	0.0001*
23.	ช่วยกันดูแลสิ่งของสาธารณะและแจ้ง ความเมื่อมีผู้ทำร้ายเสียหาย	232 71.8	91 28.2	314 98.2	9 2.8	79.6	0.0001*
24.	เข้าร่วมโครงการชุมชนสัมพันธ์กับ ตำรวจเพื่อสร้างเสริมความสัมพันธ์ อันดีต่อกัน	134 41.5	189 58.5	297 92.0	26 8.0	185.2	0.0001*
25.	สนับสนุนการดำเนินงานของตำรวจ	89 27.6	234 72.4	188 58.2	135 41.8	61.9	0.0001*

5. ผลการวิเคราะห์กระบวนการแก้ปัญหาเชิงระบบ (System Model)

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ผลที่ได้พบว่า ก่อให้เกิดผลกระทบกับประชาชนหรือ
ชุมชนเองโดยตรง นอกจากนี้ยังพบได้อีกว่าสถิติคดีอาญามีแนวโน้มที่ลดลง อาจกล่าวได้
ว่าเป็นผลมาจากการจัดกิจกรรมแทรกแซงถึงแม้ว่าในบางประเด็นอาจจะไม่ทำให้เห็นผล
ได้อย่างชัดเจน ทั้งนี้เนื่องมาจากระยะเวลาในการทดลองใส่กิจกรรมแทรกแซงมีช่วง
ระยะเวลาที่ค่อนข้างจะสั้น กล่าวคือ มีเวลาจำกัดเพียง 3 เดือนเท่านั้น แต่อย่างไรก็
ตาม อาจมีปัจจัยอื่น ๆ อีกก็ได้ที่มีอิทธิพลต่อการศึกษานี้ เช่น มาตรการป้องกันและ

ปราบปรามอาชญากรรมที่รุนแรงเด็ดขาดของเจ้าหน้าที่ตำรวจ ภาวะทางเศรษฐกิจและสังคม ความผันผวนทางการเมืองอันเป็นสาเหตุและปัญหาที่ยากแก่การป้องกันแก้ไข อย่างไรก็ตามผลจากการศึกษาวิจัยครั้งนี้ทำให้เห็นได้ว่า รูปแบบแห่งการป้องกันอาชญากรรมในปัจจุบัน ในการที่จะทำให้ชุมชนโดยรวมเกิดสันติสุขและความสงบเรียบร้อย หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งคือ การที่จะทำให้สถิติคดีอาญาลดน้อยลง ก่อนอื่นนั้นจะต้องได้รับความร่วมมือจากประชาชนหรือชุมชนในการป้องกันอาชญากรรมด้วย ในการนี้เจ้าหน้าที่ตำรวจจะต้องเผยแพร่ความรู้ความเข้าใจ เผยแพร่ประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับบทบาทหน้าที่ทั้งของประชาชนหรือชุมชน และของเจ้าหน้าที่ตำรวจในการป้องกันอาชญากรรม จึงเห็นได้ว่าในการนี้อาจมีหลายแนวทางในการปฏิบัติ เช่น การฝึกอบรมการจัดทำตำรา เอกสารเผยแพร่ การนำวงดนตรีชุดชุมชนสัมพันธ์ออกแสดงเผยแพร่เพื่อเป็นสื่อในการเข้าถึงจิตใจของประชาชน อันเป็นทางนำมาซึ่งความร่วมมือร่วมใจในการป้องกันอาชญากรรมร่วมกับเจ้าหน้าที่ตำรวจเพิ่มมากขึ้น ในที่สุดก็จะเกิดคุณภาพชีวิตที่ดีแก่ประชาชนในชุมชนโดยส่วนรวม

โดยเหตุที่ในการศึกษานี้เป็นการวิจัยปฏิบัติการ (Operations Research) ซึ่งเป็นการศึกษาที่เน้นรูปแบบระบบของการดำเนินงาน ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ความสำเร็จที่เกิดขึ้นตามดัชนีชี้วัดดังจะกล่าวต่อไปนี้

1. ปัจจัยนำเข้า (Input)

1.1 ประชาชนในเขตตำบลบ้านโคก อำเภอโคกโพธิ์ไชย จังหวัดขอนแก่น โดยผู้วิจัยได้จัดให้เข้ารับการอบรมตามหลักสูตรที่กำหนดจำนวน 120 คน

1.2 วิทยากรในการอบรมให้ความรู้แก่ประชาชน ในการอบรมให้ความรู้ความเข้าใจแก่ประชาชนดังกล่าวได้ใช้วิทยากรทั้งสิ้นรวม 11 คน จากหน่วยงานต่าง ๆ เช่น อาจารย์จากมหาวิทยาลัยขอนแก่น ผู้นำในอำเภอโคกโพธิ์ไชย รวมทั้งผู้ทรงคุณวุฒิต่าง ๆ และส่วนใหญ่จะเป็นบุคลากรจากสถานีตำรวจภูธรอำเภอโคกโพธิ์ไชย

1.3 วัสดุอุปกรณ์ ในส่วนของวัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ในการวิจัยได้แก่พวกเอกสารคู่มือในการส่งเสริมบทบาทชุมชนในการป้องกันอาชญากรรมจำนวน 10 หน้า รวม 500 ชุด และเอกสารส่งเสริมบทบาทประชาชนเพื่อป้องกันอาชญากรรมมีจำนวน 5 หน้า รวม 500 ชุด นอกจากนี้ยังมีตำราคู่มือประชาชนเพื่อส่งเสริมให้ประชาชนเข้าเป็นสมาชิกแจ้ง

ข่าวอาชญากรรมซึ่งมี 210 หน้า โดยได้รับความอนุเคราะห์จากกรมตำรวจ จำนวน 300 เล่ม

1.4 งบประมาณ ด้านงบประมาณได้ใช้งบประมาณในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ทั้งหมด 31,500 บาท แยกเป็นงบประมาณในการจัดทำสื่อจำนวน 2,500 บาท งบประมาณในการดำเนินการฝึกอบรมประชาชนจำนวน 20,000 บาท และงบประมาณในการปฏิบัติการชุดตำรวจชุมชนสัมพันธ์เป็นจำนวนเงิน 6,000 บาท นอกจากนี้ยังมีงบประมาณในการติดตามประเมินผลอีกจำนวน 3,000 บาท

1.5 ด้านการบริหารจัดการ ในการนี้ได้ก่อให้เกิดความร่วมมือกันทำงานเป็นหมู่คณะทั้งทางเจ้าหน้าที่ตำรวจเอง เจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครอง และประชาชนชาวตำบลบ้านโคก ซึ่งเป็นชุมชนเป้าหมาย

2. กระบวนการ (Process)

2.1 การจัดการอบรม ในการจัดการอบรมดังกล่าวนี้ได้รับความร่วมมือจากประชาชนผู้เป็นผู้นำชุมชน เป็นกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน สมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.) และประชาชนผู้เป็นหัวหน้าครัวเรือน รวมจำนวนผู้เข้ารับการอบรม 120 คน โดยใช้เวลาในการอบรม 2 วัน (25-26 มีนาคม 2541) ในส่วนของเนื้อหาหลักสูตรของการอบรมนั้นครอบคลุมความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับแนวทางการป้องกันอาชญากรรม การรณรงค์เผยแพร่งานในหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตำรวจเกี่ยวกับบทบาท ปัญหาและอุปสรรคในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจในการป้องกันปราบปรามอาชญากรรม รวมทั้งกฎหมายที่ประชาชนควรทราบโดยทั่วไป

2.2 การจัดทำสื่อเผยแพร่ ในการจัดการด้านสื่อเผยแพร่นั้น ได้จัดทำขึ้นเป็นรูปแบบมีทั้งที่เป็นเอกสารเผยแพร่ และรูปเล่มตำรา และคู่มือประชาชนในการป้องกันอาชญากรรม โดยคู่มือดังกล่าวได้รับการสนับสนุนจากกรมตำรวจจำนวน 300 เล่ม ส่วนเอกสารเผยแพร่นั้นมีความหนา 10 หน้า และ 5 หน้า ตามลำดับ รวมทั้งหมด 1,000 ชุด ซึ่งในการเผยแพร่สื่อดังกล่าวนี้ได้แจกจ่ายให้แก่ประชาชนในหมู่บ้าน ชุมชนเป้าหมายในการวิจัยครั้งนี้ในโอกาสต่าง ๆ กัน เช่น เวลานำวงดนตรีชุดชุมชนสัมพันธ์ไปแสดงในหมู่บ้านเป้าหมาย และเวลาออกเยี่ยมเยียนประชาชน เป็นต้น

2.3 การนิเทศติดตามผล ในการติดตามผลการปฏิบัติงาน ผู้วิจัยและคณะผู้บริหารสถานีตำรวจภูธรอำเภอโคกโพธิ์ไชยได้ทำการติดตามประเมินผลอาทิตย์ละ 1 ครั้ง จนกระทั่งเสร็จสิ้นการให้กิจกรรมแทรกแซง และก่อนที่จะเริ่มเก็บข้อมูลจากแบบสอบถามในรอบที่ 2

3. ผลงาน (Output)

3.1 ประชุมสัมมนาผู้นำชุมชน เพื่อสร้างเสริมค่านิยมแนวทางป้องกันแก้ไขอาชญากรรมในชุมชนเป้าหมายเดือนละ 1 ครั้ง (ช่วงดำเนินการกิจกรรมแทรกแซง) ในทุก ๆ เดือน

3.2 ได้ออกไปแจกสื่อสิ่งพิมพ์ เอกสาร เพื่อเผยแพร่ความรู้ข่าวสารเกี่ยวกับการป้องกันอาชญากรรมในทุกหมู่บ้านเป้าหมาย (มีทั้งหมด 11 หมู่บ้าน) โดยได้แจกเอกสารให้แก่ประชาชนไป 1,000 ชุด และตำราคู่มือประชาชนเพื่อการป้องกันแก้ไขปัญหาอาชญากรรม เสริมสร้างความเข้มแข็งแก่ชุมชนให้มีบทบาทในการป้องกันอาชญากรรมเพื่อความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินมากยิ่งขึ้น เป็นจำนวน 300 เล่ม โดยการจัดทำเอกสารเผยแพร่แจกจ่ายแก่ประชาชนนี้ได้รับการตอบรับและสร้างความพึงพอใจให้แก่ประชาชนผู้นำชุมชนเป็นอย่างมาก จึงเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้ได้รับความร่วมมือจากชุมชนในการป้องกันอาชญากรรมได้เป็นอย่างดี และได้รับผลสำเร็จมากเป็นอันดับสองรองจากการนำวงดนตรีชุดชุมชนสัมพันธ์ออกแสดงให้ความบันเทิงแก่ประชาชน

3.3 ได้จัดตั้งหรือเสริมบทบาทผู้นำชุมชน ได้แก่ ผู้นำกลุ่มชาวบ้าน โรงเรียน เพื่อเป็นผู้ช่วยเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารในการป้องกันอาชญากรรมในทุกหมู่บ้าน

3.4 ได้จัดตั้งสมาชิกเพื่อนบ้านเดือนภายในทุกหมู่บ้าน

3.5 นำวงดนตรีชุดชุมชนสัมพันธ์ออกแสดงให้ความบันเทิงแก่ประชาชน เพื่อเป็นสื่อเผยแพร่ความรู้ความเข้าใจการป้องกันอาชญากรรม รวมทั้งปัญหาและอุปสรรคการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจเพื่อหาแนวร่วมในการป้องกันอาชญากรรม จำนวน 6 ครั้ง โดยเน้นที่ชุมชนขนาดใหญ่เป็นหลัก โดยการนำวงดนตรีชุดชุมชนสัมพันธ์ของสถานีตำรวจภูธรอำเภอโคกโพธิ์ไชยออกแสดงให้ความบันเทิงเป็นสื่อในการเข้าถึงและสร้างเสริมความศรัทธาแก่ประชาชนในพื้นที่เป้าหมาย จากการนี้ได้ก่อให้เกิดความ

ร่วมมือร่วมใจระหว่างเจ้าหน้าที่ตำรวจกับประชาชน ดังจะเห็นได้จากชุมชนได้ให้ความร่วมมือในการป้องกันอาชญากรรมเป็นอย่างดียิ่ง โดยการนำเอาวงดนตรีไปแสดงตามชุมชนนี้ถือได้ว่าประสบผลสำเร็จมากที่สุดในการวิจัยครั้งนี้

3.6 เน้นการกำชับตรวจตรา เพื่อให้เจ้าหน้าที่ตำรวจออกตรวจตราพบปะเยี่ยมเยียนประชาชนในชุมชนเป้าหมาย (ตำบลบ้านโคก) ทุกวันโดยเน้นชุมชนขนาดใหญ่เป็นหลัก

3.7 ได้ทำการฝึกอบรมประชาชน โดยได้อบรมจำนวน 1 ครั้งเป็นเวลา 2 วัน (25-26 มีนาคม 2541) และในคราวเดียวกันนี้ได้ทำการจัดตั้งสมาชิกแจ้งข่าวอาชญากรรมในทุกหมู่บ้านเพื่อส่งเสริมบทบาทของชุมชนในการป้องกันอาชญากรรม โดยในการจัดตั้งสมาชิกแจ้งข่าวอาชญากรรมนี้ได้มีการมอบบัตรประจำตัวประชาชนผู้เข้าเป็นสมาชิกแจ้งข่าวอาชญากรรมด้วย จำนวน 120 คน

4. ผลลัพธ์ (Effect)

4.1 ประชาชน ในส่วนของประชาชนปรากฏว่ามีความรู้ความเข้าใจในการปฏิบัติเพื่อการป้องกันอาชญากรรม และมีความรู้สำนึกรับผิดชอบต่อส่วนรวมโดยให้ความร่วมมือกับเจ้าหน้าที่ตำรวจเพิ่มมากขึ้น

4.2 ชุมชน ในส่วนของชุมชนมีความเข้าใจบทบาทของตนในการป้องกันอาชญากรรมร่วมกับเจ้าหน้าที่ตำรวจ ดังนี้จึงส่งผลโดยตรงให้ประสิทธิภาพในการป้องกันอาชญากรรมเพิ่มมากขึ้น

5. ผลกระทบ (Impact)

อาชญากรรม ผลจากการวิจัยในครั้งนี้ปรากฏว่าในช่วงระยะเวลาหลังจากที่ได้จัดกิจกรรมแทรกแซงแล้ว (เม.ย.-มิ.ย.41) พบว่า สถิติคดีอาญาในเขตตำบลบ้านโคก ซึ่งเป็นเป้าหมายในการวิจัยครั้งนี้ได้ลดจำนวนลง กล่าวคือ ก่อนจัดกิจกรรมแทรกแซง (ม.ค.-มี.ค.41) คดีอาญาที่เกิดขึ้นโดยจำแนกเป็นประเภทต่าง ๆ ได้เกิดขึ้นจำนวน 34 คดี แต่หลังจากจัดกิจกรรมแทรกแซงแล้วเป็นเวลา 3 เดือน พบว่า มีคดีอาญาเกิดขึ้นลดลงเป็น 16 คดี จึงกล่าวได้ว่า กิจกรรมแทรกแซงมีผลในการป้องกันอาชญากรรม นั่นคือ ทำให้ได้รับความร่วมมือจากชุมชนในการป้องกันอาชญากรรมได้เป็นอย่างดี